

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/1035/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114204132
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6114204132.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., 824 96 Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., 811 04 Bratislava, Kubániho 16, proti odporcovi W. T., nar. XX. júla XXXX, t. č. na neznámom mieste, v konaní zastúpenému P. R., tajomníčkou Okresného súdu Zvolen, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962, zastúpeného JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, 811 09 Bratislava, Dobrovičova 13, o zaplatenie sumy 2.423,76 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 10C/66/2014-72 zo dňa 06. 10. 2015 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti výroku, ktorým prvostupňový súd uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania (trovy právneho zastúpenia) v sume 91 € na účet jeho právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je povinný uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy odvolacieho konania vo výške 59,01 €, na účet právneho zástupcu JUDr. Bohdana Jakubisa, advokáta v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd rozhodol tak, že: „odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 709,01 Eur s 9,5 % úrokom z omeškania ročne od 23. augusta 2011 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto

Vo zvyšku súd návrh **z a m i e t a .**

Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania (trovy právneho zastúpenia) v sume 91 Eur na účet jeho právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový súd uviedol : Navrhovateľ žiada uložiť odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 2.426,76 Eur s príslušenstvom a zmluvnú pokutu titulom dlhu zo zmluvy o úvere.

Opatrovníčka odporcu sa k návrhu nevyjadrila. Vedľajší účastník na strane odporcu uviedol, že úverová zmluva účastníkov neobsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a preto je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. Namietol tiež premlčanie žalovanej pohľadávky.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s písomnými podaniami účastníkov, zmluvou o úvere, zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere, kartou klienta a oznámením o zosplatnení, pričom zistil nasledovné:

Účastníci uzavreli dňa 17. augusta 2010 zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej mal navrhovateľ poskytnúť odporcovi sumu 1.230 Eur, ktorú sa odporca zaviazal vrátiť s úrokom 70,01 % ročne v 42 mesačných splátkach po 65,90 Eur. Súd posúdil zmluvu účastníkov ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase jej uzatvárania, lebo išlo o poskytnutie peňažných prostriedkov navrhovateľom ako veriteľom (predmetom jeho podnikateľskej činnosti je poskytovanie úverov) odporcovi ako spotrebiteľovi - fyzickej osobe (podľa zmluvy nekonal v rámci zamestnania, povolania alebo podnikania).

Súd zistil, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z. z. - dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Účelom § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný ako dlho je povinný splácať úver, preto je nutné, aby dodávateľ v zmluve špecifikoval konečnú splatnosť úveru konkrétnym dátumom (obdobný právny názor vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19. septembra 2012), čo v zmluve chýba. S poukazom na § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona súd uvádza, že v zmluve je síce dohodnutá splatnosť jednotlivých splátok na 19. deň v mesiaci, nie je však určený dátum splatnosti prvej splátky, preto nemožno určiť odkedy má odporca dlh splácať, a preto nie sú zrejmé termíny splatnosti ďalších splátok.

Pretože zmluva neobsahuje uvedené náležitosti, považuje sa úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov a navrhovateľ má nárok len na vrátenie poskytnutej istiny. Podľa karty klienta (č. I. 14 spisu) poskytol odporcovi sumu 1.053,05 Eur, odporca uhradil sumu 344,04 Eur, a preto mu súd uložil titulom istiny zaplatiť rozdiel, t.j. sumu 709,01 Eur a vo zvyšku návrh zamietol. Odporca sa dostal do omeškania s úhradou celého dlhu odo dňa nasledujúceho po jeho zosplatení (23. augusta 2011), a preto mu súd uložil zaplatiť i príslušný úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Pred uvedeným termínom odporca nemohol byť v omeškani, lebo v zmluve nebola riadne dohodnutá splatnosť jednotlivých splátok. O omeškani odporcu možno uvažovať najskôr odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia výzvy na zaplatenie dlžnej sumy. Preto súd zamietol návrh aj vo zvyšku úroku zo omeškania. Navrhovateľ si uplatnil aj nárok na zmluvnú pokutu podľa čl. 14. ods. 14.1. zmluvných dojednaní, no tieto zmluvné strany nepodpísali, a preto nie je splnená požiadavka písomnej formy dojednania o zmluvnej pokute podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Dojednanie o zmluvnej pokute je preto absolútne neplatné pre nedodržanie zákonnej formy v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka (obdobný právny názor vyslovený napr. v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/132/2012 zo dňa 13. júna 2013). Preto súd návrh zamietol aj v časti uplatneného nároku na zmluvnú pokutu.

Súd dodáva, že neprisvedčil námietke vedľajšieho účastníka premlčania pohľadávky. Pretože sa v dôsledku zosplatenia stal dlh celý splatný ku dňu 22. augusta 2011, začala od nasledujúceho dňa (ako dňa kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz) plynúť trojročná premlčacia doba v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka, ktorá by uplynula dňa 23. augusta 2014. Návrh však bol doručený súdu už dňa 12. marca 2014.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a náhradu trov pomerne rozdelil. Pretože súd uložil odporcovi zaplatiť sumu 709,01 Eur zo žalovaných 2.423,76 Eur, bol navrhovateľ úspešný v časti 29,25 % a odporca v časti 70,75 %. V prevažnej miere bol teda úspešný odporca, ktorého čistý procesný úspech ako rozdiel úspechu a neúspechu predstavuje 41,50 % (70,75 % - 29,25 %). Odporca však náhradu trov konania nežiadal (ani mu podľa obsahu spisu žiadne nevznikli), preto mu súd náhradu trov priznať nemohol. V rovnakej miere patrí náhrada trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý zdieľa procesný úspech účastníka na strane ktorého vystupuje. Trovy konania vedľajšieho účastníka pozostávajú z trov právneho zastúpenia v sume 219,28 Eur (za 2 úkony právnej služby po 101,25 Eur - prevzatie a príprava a vyjadrenie k návrhu, s režijnými paušálmi 2 x 8,39 Eur). Vedľajší účastník si uplatnil trovy právneho zastúpenia aj za tretí úkony právnej služby, doplňujúce vyjadrenie zo dňa 20. júna 2015. Tento úkon právnej služby však súd nepovažuje za účelný, lebo nasledoval bezprostredne po vyjadrení vo veci dňa 30. marca 2015 (za čo odmena právnenmu zástupcovi patrí), pričom právnenmu zástupcovi nič nebránilo argumenty uvedené v doplnení k vyjadreniu uviesť už v pôvodnom vyjadrení. Ak právny zástupca „rozkúskuje“ svoje argumenty do viacerých podaní a za každé žiada odmenu, ide o neúčelné, ničím neodôvodnené zvyšovanie trov konania. Iné by bolo, ak by právny zástupca svojim ďalším vyjadrením reagoval na vyjadrenie iného účastníka alebo výzvu súdu, čo však v danom prípade nenastalo. Preto súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho

zastúpenia za tento úkon nepriznal. Z vyššie určenej sumy trov 219,28 Eur predstavuje 41,50 % sumu 91 Eur, a preto súd uložil navrhovateľovi uhradiť trovy v tejto sume vedľajšiemu účastníkovi.

V súlade s § 204 OSP podal navrhovateľ odvolanie do výroku, ktorým prvostupňový súd rozhodol o uložení povinnosti navrhovateľovi nahradiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Navrhol v tejto časti rozhodnutie zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi súd neprizná náhradu trov právneho zastúpenia.

Odvolanie podal z dôvodu v súlade s § 205 ods. 2 písm. a/ ku § 221 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ OSP, 205 ods. 2 písm. d/, f/ OSP.

Poukázal na to, že prvostupňový súd nesprávne aplikoval ust. § 142 ods. 1 OSP, keď vôbec nemal preukázanú účelnosť vynaložených trov. Procesný úspech odporcu nezávisel od intervencie vedľajšieho účastníka. Samotný súd skúma zmluvy o spotrebiteľskom úvere z hľadiska neprijateľných podmienok, obligatórnych náležitostí a premlčania ex offo.

Odvolateľ uviedol, že ak už raz zákonodarca priznal nejakému subjektu (spotrebiteľskému združeniu) určité osobitné postavenie (§ 25 zák. č. 250/207 Z.z.) aj vo vzťahu k súdnemu konaniu, potom vychádzal z logického predpokladu, že tento subjekt bude odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonanie svojej činnosti. Predložené podanie vedľajšieho účastníka je zhodné, ako predkladá v iných veciach., teda ich môže, vzhľadom na svoje osobitné postavenie a odborné zameranie, predkladať sám. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 NCdo 5/2013, v ktorom sa uvádza, že súdy správne poukazovali na skutočnosť, že v preskúmvanej veci ide o rutinnú záležitosť, ktorá je zvládnuteľná prostredníctvom administratívy vedľajšieho účastníka, a na ktorú nebola potrebná odborná pomoc zvoleného advokáta. Nepriznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi konania je riadne odôvodnené ich nadbytočnosťou a teda aj ich neúčelnosťou. Tropy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej, ktorej veci a jej individualizáciu na súdoch Slovenskej republiky nemožno považovať na trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. Poukázal aj na iné súdne konania, v ktorých sa účastníkom náhrada trov konania nepriznáva, napr. rozvod manželstva, kde žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a ďalšie, pričom účastníci konania majú právo nechať sa v súdnom konaní zastupovať. Vedľajší účastník sa mohol dať zastupovať v súdnom konaní advokátom, avšak trovy ktoré vynaložil v tejto súvislosti, nemožno považovať za trovy účelné.

Odôvodnené právne zastúpenie môže byť na mieste len v mimoriadne obtiažných právnych veciach. V opačnom prípade, kam patrí aj zastupovanie šablónovitým spôsobom a predkladanie formulárových podaní, ide o zneužívanie zákona, pretože samotné združenie nie je zamerané na vykonávanie svojej činnosti, ale je len prostriedkom generovania trov právneho zastúpenia.

Odvolateľ poukázal na to, že vedľajší účastník s účinnosťou od 01. 01. 2015 nemá procesné postavenie vedľajšieho účastníka od 01. 01. 2015 pre každý takýto subjekt je stanovená povinnosť predložiť súhlas toho na strane koho má vystupovať, inak sa na takýto subjekt neprihliada. Považoval rozhodnutie v napadnutej časti za nedôvodné a nezákonné.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti. Poukázal na to, že právne argumenty použité vedľajším účastníkom v konaní boli opodstatnené, úkony boli účelne vynaložené, a preto ich žiada uhradiť. Poukázal na to, že súd síce prihliada na neprijateľné podmienky, alebo premlčanie ex offo, avšak zhodnotenie určitých zmluvných podmienok ako neprijateľných alebo kvalifikované vznesenie námietky premlčania, hlavne posúdenie, kedy sa v prípade nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán jedná o nerovnováhu značnú podľa § 53 OZ, alebo posúdenie podmienok zmluvy odporujúcim dobrým mravom je vecou úvahy a právneho názoru vedľajšieho účastníka, ale aj súdu. Občiansky súdny poriadok nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom, aby mu len z tohto dôvodu nebola priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastúpením. Zároveň si vedľajší účastník uplatnil náhradu trov odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu po 101,25 €, jedenkrát réžijný paušál po 8,39 €, spolu trovy právneho zastúpenia vo výške 109,64 €.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), prejednal odvolanie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a

rozhodnutie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil ako vo výroku vecne správne.

Predmetom odvolacieho konania sa stal výrok prvostupňového súdu, ktorým rozhodol o trovách konania tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania (trovy právneho zastúpenia) v sume 91 Eur na účet jeho právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Pre správne rozhodnutie v konaní je potrebné primárne zodpovedať otázky, či vedľajší účastník bol oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom, či mu v súvislosti s týmto právnym zastupovaním môže vzniknúť právo na náhradu trov konania (resp. trov právneho zastúpenia).

Je nepochybné, že predmetom konania v prejednávanej veci je nárok, vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy; zmluvu uzavrel odporca ako spotrebiteľ a navrhovateľ v postavení dodávateľa. Vedľajší účastník je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, ktorý vstup do konania oznámil pred 31.12.2014.

Oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania je úkonom procesným, ktorého účinky nastávajú doručením takéhoto oznámenia súdu, vzhľadom na uvedené, keďže vedľajší účastník oznámil svoj vstup do 31.12.2014 súd posudzoval účinky tohto úkonu podľa účinnej úpravy v čase urobenia úkonu. Novela zákona zák. č. 353/2014 Z. z. účinná od 01.01.2015 nezakotvila žiadne prechodné ustanovenia; v zmysle ustálených procesných zásad sa preto zákon č. 353/2014 Z. z. v plnom rozsahu aplikuje na všetky neskončené súdne konania, podľa zásady zákazu retroaktivity platí, že všetky účinky procesných úkonov, ktoré nastali podľa právneho stavu účinného do 31.12.2014, zostávajú v týchto konaniach v plnej miere zachované, a nie je možné späťne vyžadovať splnenie podmienok zavedených novou právnou úpravou, ktoré právnou úpravou účinná do 31.12.2014 nevyžadovala pre vstup vedľajšieho účastníka do konania (súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní).

Podľa § 93 ods. 2 OSP ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Z ust. § 93 ods. 4 OSP vyplýva, že v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, vedľajší účastník má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa) a to priamo na základe zákonnej úpravy uvedenej v ust. § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Keďže ust. § 93 ods. 4 OSP výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodíť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ust. § 137 ods. 1 OSP bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

V danej veci došlo k zamietnutiu návrhu v časti. Prvostupňový súd správne zistil pomer úspechu a neúspechu účastníkov v prospech odporcu vo výške 41,50 %. O náhrade trov konania rozhodol prvostupňový súd správne podľa § 142 ods. 2 OSP, podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí.

Občiansky súdny poriadok v ustanovení §§ 142 až 150 ustanovuje pravidlá pre rozhodnutie súdu o náhrade trov konania. Pre všetky prípady rozhodovania súdu o náhrade trov konania platí zásada, podľa ktorej môže byť účastníkovi konania priznaná náhrada len tých trov, ktoré boli potrebné na účelné

uplatnenie alebo bránenie práva. V prípade rozhodovania o náhrade trov konania pri plnom úspechu vo veci je táto zásada výslovne uvedená v § 142 ods. 1 OSP.

Pojem „účelnosť“ použitý v ustanovení § 142 ods. 1 OSP treba chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, resp. pred nákladmi nadbytočnými, či nadmernými.

Zásada účelnosti trov potrebných na uplatnenie alebo bránenie práva je vyvoditeľná zo všeobecných zásad efektivity a spravodlivosti občianskeho súdneho konania ako celku a z ústavnoprávneho princípu proporcionality, chrániaceho primeranosť ako hodnotu právneho štátu.

Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelné vynaložené považujú. Trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo na ochranu práva sa nemôžu posudzovať ako celok a aj keď účastníkovi vznikol nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že bol v konaní úspešný, každý úkon alebo každé iné vynaloženie trov treba posudzovať samostatne. Trovy vynaložené účastníkom konania (i vedľajším účastníkom konania) v spore musia byť v príčinnej súvislosti s predmetom konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takémuto tvrdenému nároku.

Z obsahu spisu je zrejmé, že vedľajší účastník oznámil vstup do konania 23.09.2014, až po doručení návrhu s prílohami podal vyjadrenie zo dňa 30.03.2015 vo veci samej, ktorým reagoval konkrétne na nárok uplatnený navrhovateľom, nešlo o všeobecné podanie, pre podanie vyjadrenia bolo potrebné vyhodnotiť skutkový stav a na to aplikovať primerané ustanovenia zákona. Argumentácia pritom bola dôvodom pre zamietnutie návrhu navrhovateľa. Úkon príprava a prevzatie právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka treba považovať za nevyhnutný a účelný, pretože len na základe tohto úkonu dochádza k zastúpeniu a právny zástupca sa musí oboznámiť s uplatňovaným nárokom v návrhu na začatie konania, zvoliť prostriedky postupu v konaní. Zastupovanie je potrebné považovať za účelné. Trovy vynaložené vedľajším účastníkom konania v spore, boli v príčinnej súvislosti s predmetom konania. Ich vynaložením sa sledovala procesná ochrana proti tvrdenému nároku. Ak aj vedľajší účastník vykonáva činnosť, na základe osobitného zákona, nemožno mu odoprieť právo na právne zastúpenie, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom.

Možno teda uzavrieť, že právny zástupca vedľajšieho účastníka, vykonal v rámci konania úkony nevyhnutné pre úspech vedľajšieho účastníka i odporcu vo veci, t. j. poskytol právne služby, ktorých vykonanie malo vplyv na rozhodnutie súdu. Preto sa nemožno stotožniť s úvahami navrhovateľa o neúčelnosti trov právneho zastúpenia, a to ani na základe úvahy, že vedľajší účastník by používal rovnakú argumentáciu pri zdôvodňovaní neoprávnenosti nároku uplatneného navrhovateľom, keďže sám navrhovateľ uvádza v návrhoch rovnaké tvrdenia a právnu argumentáciu. V danej veci nešlo o hromadný vstup vedľajšieho účastníka do konania, nešlo o formulárové vyjadrenie (vedľajší účastník reagoval na konkrétny uplatnený nárok navrhovateľom a v konkrétnom návrhu uvedené tvrdenia).

Z uvedeného vyplýva, že okresný súd správne postupoval, keď na základe vyššie uvedeného priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania (náhradu trov právneho zastúpenia), pretože uvádzané okolnosti navrhovateľom nie sú a nemôžu byť relevantným dôvodom na to, aby mu nebola priznaná náhrada trov konania. Ak odvolateľ argumentuje, že v iných konaniach (napr. konanie o rozvode) sa náhrada trov nepriznáva, odvolací súd poukazuje na to, že v prípade konania o rozvod manželstva, súd rozhoduje o trovách konania podľa § 144 OSP, podľa ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov konania v konaní o rozvod manželstva, tiež zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by účastník mal právo na náhradu trov právneho zastúpenia len ak ide o mimoriadne obťažnú vec, tiež nie je možné posudzovať náhradu trov vzhľadom na skutočnosť, či súd je povinný prihliadnuť na určité skutočnosti ex offo, pretože náhrada trov je závislá od procesného úspechu, resp. neúspechu, čoho základom je oprávnenosť uplatneného nároku. Prvostupňový súd považoval trovy právneho zastúpenia za účelne vynaložené, s čím sa stotožnil aj odvolací súd, nešlo o hromadný vstup vedľajšieho účastníka do konania, vyjadrenie vedľajšieho účastníka vo veci bolo reakciou na konkrétny uplatnený nárok navrhovateľom

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti o trovách konania potvrdil ako vecne správne

podľa § 219 ods. 1 OSP, keď výška priznaných trov právneho zastúpenia v konaní nebola zo strany navrhovateľa namietaná, preto sa nestala predmetom skúmania odvolacieho súdu.

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 224 ods. 1, v spojení s § 142 ods. 1 O.SP. Navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný, preto navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nevzniklo. Vedľajší účastník na strane odporcu si právo na náhradu trov odvolacieho konania uplatnil riadne a včas v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa. Na základe uvedeného odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu spočívajúcu v náhrade trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu, a to v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, podľa § 13a ods. 2 písm. b) AT, § 13 ods. 2 AT a paušálnu náhradu v súlade s vyčíslením t. j. za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 50,62 €, režijný paušál 8,39 €, spolu 59,01 €.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.